

Podané ruce

Dvě slova, spousta námětů. To je téma knihy, napadne někoho. Hm, charitativní organizace, utrousí jiný. Lidská nezištnost, pronese další... Povím vám příběh, odvětí tajemný (ne)známý. Nuž, vyprávěj...

„Spanilý král, začal tiše cizinec, procházející zahradou, učinil rozhodnutí. Zavolal si jednoho ze svých služebníků. Půjdeš do světa, připravil jsem pro tebe nádherný úkol, řekl král. Já, pomyslel si služebník, já mám jiné plány. V pravý čas tě vyšlu, dodal ještě panovník. Služebník přemýšlel, kudy chodil, co se honí hlavou jeho pána. Z jedné strany měl stále před sebou královu nabídku, z druhé jím lomcovala myšlenka zařídit si život dle sebe. Král přišel, jak sliboval. Jemně, nevtíravě připomínal ubohému služebníkovi úkol, který jej čeká. S velikou trpělivostí jej připravoval. Muž měl ale svou hlavu. Vzдорoval a házel za hlavu panovníkovu nabídku. Nastal čas a onen vzдорovitý mládenec kapituloval. Král taktně udolal vzдорovitého snílka.

Mladík poznal královu nezištnost a velkou náklonnost a neodolal.

Šel do světa, aby získal rozhled. Po návratu byl mladý muž poslán do neznámých krajín. Byl pod dohledem zkušenějšího služebníka. Po roce přišla změna. Stále měl ale oporu v druhém služebníkovi, jenž pracoval na stejném úkolu. Tři roky poté dostává samostatné poslání. Přichází na (ne)známé místo a ...žasne. Téměř od prvních okamžiků nachází pomoc od lidí v maličkém slezském království, kde plní svou misi. Úkol služebníka překvapil, konejšily ho však podané ruce. Tyto dlaně, velmi srdečné, dodávaly odvahy a síly. Muž – služebník byl vděčný králi i přívětivým obyvatelům nepatrného království.“

Že Vám tento příběh, milí čtenáři, něco připomíná? Náhoda, nebo podobnost? Kdo můžeš pochopit, pochop! Možná... časem... bude další pokračování.

Kéž nás provází požeňhnání Krále králů.

P. Jan

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

2. září – neděle	22. neděle v mezidobí
3. září – pondělí	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
8. září – sobota	Svátek Narození Panny Marie
9. září – neděle	23. neděle v mezidobí
13. září – čtvrtek	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14. září – pátek	Svátek Povýšení svatého kříže
15. září – sobota	Památka Panny Marie Bolestné
16. září – neděle	24. neděle v mezidobí
20. září – čtvrtek	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze, Pavla Chong Ha-sanga a druhů, mučedníků
21. září – pátek	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
23. září – neděle	25. neděle v mezidobí
27. září – čtvrtek	Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28. září – pátek	Slavnost sv. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa
29. září – sobota	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
30. září – neděle	26. neděle v mezidobí

MALÁ KATECHEZE – Ambon

Možná jste to slovo již zaslechli. Ministranti ho znají vcelku důvěrně. Řekne-li se: „Budeš to číst od ambonu...“, každý z nich ví, že bude číst z místa, ze kterého se obvykle přednáší Boží slovo. Ambon je tedy místo, často pult nebo výrazně označený prostor, ze kterého se hlásá radostná zvěst – Evangelium. Pak odtud rovněž zaznívá homilie, čtení ze Starého i Nového zákona a také přímluvy. Ambon se často používá ke zpěvu responsoriálního žalmu a velikonočního chvalozpěvu.

Zajímavostí je skutečnost, že ambon je předchůdcem kazatelny (opravdu tomu není naopak!). Kazatelny nahradily ambony až v době vrcholného středověku. Dnes se v praxi opět využívá ambonu. Zasloužil

se o to zejména II. vatikánský sněm, který připomněl zásadní věc, že Kristus je přítomen nejen v eucharistii, ale i ve slově Písma svatého. Proto je žádoucí, aby v kostele bylo vymezeno vhodné místo (ambon), na které věřící dobře uvidí a odkud bude především dobře slyšet. Ambon má být střídmě ozdoben, má být spíše utlý a má jasně připomínat, že při mši svaté se prostrává stůl Božího těla i Božího slova.

(Podle knihy Tomáše Černouška *Liturgický prostor*
zpracoval Lukáš Volný)

SVATÝ MĚSÍCE

Sv. Eustach

Dnes se opět zaměříme na svěťce, jehož jméno bychom v našem liturgickém kalendáři hledali marně. A přesto se jeho svátek 20. září slaví na mnoha místech světa.

Život sv. Eustacha je opředen legendami, z nichž mnohé si dokonce odporují. Jedna z nejznámějších hovoří o tom, že Eustach byl původně pohan jménem Placidus. Sloužil jako voják římské armády a dosáhl dokonce hodnosti, dnes bychom řekli, plukovníka. Měl také ženu a dva syny.

Legenda dále vypravuje, že na jednom lovu spatřil Eustach jelena, jemuž se mezi parožím leskl kříž. Na základě tohoto znamení se spolu s celou rodinou obrátil ke křesťanství. Později na Eustacha a jeho blízké začala dopadat „rána za ranou“. Pozbyli prakticky všechen majetek a tak se rozhodli přesídlit do Egypta. Po přistání však Eustach neměl prostředky na zaplacení cesty a tak jeho ženu prodali do otroctví. Oba synové později zahynuli na poušti.

Náš světec musel dlouhou dobu sloužit jako obvyčejný čeledín. Na jeho bývalé vojenské úspěchy se ovšem rozpomenul císař Traján a dal ho vyhledat, aby znovu vstoupil do vojenské služby. Eustachovi se velmi dařilo, dobyt cenných vítězství a novým římským císařem Hadriánem byl dokonce slavnostně přijat se všemi poctami.

Vše se dramaticky změnilo, když se imperátor doslechl o Eustachově křesťanství. Dal ho předvolat a nutil ho, aby obětoval římským bohům. Když Eustach odmítl, byl v roce 118 upálen.

Dnes je pohřben v Římě v kostele, který nese jeho jméno a část ostatků je také v kostele sv. Eustacha v Paříži.

Eustach je patronem Paříže, Madridu, myslivců, lovců, klempířů a soukeníků. Bývá vyzván při rodinném smutku, proti škodlivému hmyzu a jako pomocník v nouzi.

(Lukáš Volný)

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Mše svaté ve všední dny budou po celou dobu oprav našeho kostela na faře; v neděli pak budou v chrámě.
- V září začnou **dětské mše svaté**. Budou-li opravy na kostele pokračovat zdárně, první mše svatá pro děti bude 19. září 2007. Vše ještě bude upřesněno v ohláškách.
- **Vyučování náboženství** bude probíhat na faře v tyto dny a časy: 1. a 2. třída v pondělí od 15.30, 3. třída v pondělí od 14.30, 6.–9. třída v pondělí od 15.30 a 4.–5. třída ve středu od 15.30. *Vyučování náboženství začíná 17. září 2007 a pokračuje 19. září.*
- Po prázdninách začnou ministrantské schůzky. Sledujte, prosím, bedlivě ohlášky.

KNÍŽNÍ OKÉNKO

Tajemství evangelia

Původní titul v angličtině zní *The Rest Of The Gospel*, což jsem nejprve považoval za „Zbytek evangelia“, ale následně jsem zjistil, že slovo rest (známe ze slova restaurant, že?) má také význam odpočinek. Takže význam klidně vzhledem k obsahu knihy může být „Odpočinek z evangelia“, „Pokoj z evangelia“.

Nejraději bych to na vás, bratři a sestry, všechno, co jsem v knize načerpal „vybalil“, o tom, že už nemusíme dělat žádné další hříchy! Prostě nemusíme! Jsme Boží synové! A tak...ale... nejsem si jistý, zda je

to to pravé, co bych měl udělat... vychrlit svou pomotanou verzi knihy!

Je to myslím úkol autora Dana Stonea. Ten umí osvětlovat pravdy Radostné zvěsti na příkladech ze života svého (byl překvapivě vyléčen z rakoviny), jeho ženy (zemřela na rakovinu a zajímala se v pokoji již jen o to, co je věčné...) a dalších lidí, až mi srdce hořelo!

Pozývá nás užívat na situace v životě úhel pohledu ne lidský, ale Boží. Věčný.

Názvy některých kapitol mluví myslím taktéž, např.: Vaše pravé já; Kdo co dělá; Svaté ale; Pokušení: Příležitost k víře; Dar trápení; Vstup do Božího odpočinku...

Pokud vaše srdce hladoví po spojení s Kristem, po tom, abyste žili a konali věci tak, jak si přeje Pán!

Chcete, aby vaše vyznání Krista jako Spasitele nebylo jen vzpomínkou, či pamětním listem papíru? Přejete si, aby váš křest vám přinášel trvalé vědomí toho, že jste milované a dokonalé, úžasné děti našeho Otce, které s Jeho Synem nejen umřeli hříchu v Jeho smrti na kříži, ale taktéž s ním ve vzkříšení vstali k novému Životu?

Pak je myslím kniha určena právě vám! Zdá se vám, že křesťanský život představuje zápas?

V tom případě vás může zaujmout, když autor uvádí, že *Tajemství evangelia* nespočívá v tom, že se snažíme být z vlastních sil dobrými křesťany, ale v tom, že Kristus, který je v nás, žije naším prostřednictvím, zatímco my v Něm odpočíváme.

(Michal Tvrď)

OKÉNKO PRO DĚTI

Zdravím všechny děti, snad jste si, jako já, prázdniny užily a už se těšíte do školy. Já moc. Na kamarády a nové zajímavé věci, i když prázdniny jsou prázdniny...

Bačorky

Do školy a do školky
nosíváme bačorky.

Do školky maličké, do školy větší,
každá ta bačorka je přece něčí.

Ježci

Cupy dupy u chalupy
dva ježci se honí.

Třetí čeká na jablíčko,
sedí pod jabloní.

Cupy dupy u chalupy
hnedle vedle plotu,
když těch jablek bude více
dá je do kompotu.

Vypiš písmenka (23) u slov, která patří ke škole a dozvíš se tajenku.

B táborák	S vysvědčení	K rozvrh hodin	O karimatka	A aktovka
M pravítko	C spacák	A násobilka	H repelent	R 1. B
Á písemka	M dovolená	D sborovna	Y učitel	J zmizík
O opalovací krém	E lavice	L stan	F poznámka	A pouzdro
K plavky	J tabule	N domácí úkol	I zeměpis	O kratasy
V kufr	V jednotné číslo	E třída	T moře	Š tělocvik
K třídní kniha	O velká přestávka	I koupaliště	L žákovská knížka	E zájmena

„Pane, zachraň mne.“

Víš, kdo jsou lidé
na obrázku a co
se na něm ode-
hrává?

Matouš 14, 22–33

Tento měsíc slaví svůj svátek sv. Václav a jeho babička sv. Ludmila, patroni naší země. Když vyluštíš osmisměrku, doplníš i citát z Písma svatého:

Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte,...

T	E	Ž	Í	N	K	V	M	K	U	N	V
S	V	Ě	T	C	I	A	O	P	V	Š	Ě
O	A	CH	A	N	S	L	D	R	S	I	Ř
N	P	Ř	E	M	Y	S	L	O	V	C	I
V	A	A	E	U	C	E	I	B	A	V	T
A	T	K	T	Č	G	L	T	O	T	U	O
L	R	Č	I	E	U	O	B	D	O	L	Ň
S	O	T	N	D	N	B	A	N	Ř	M	A
V	N	D	M	N	9	T	E	O	E	Í	K
Í	A	I	K	Í	3	S	Á	U	Č	Ř	Č
R	L	L	L	C	5	Á	V	T	E	P	I
A	Á	Ě	C	I	B	E	Ž	Í	N	K	B
O	Š	B	R	Á	N	I	T	Ž	I	Í	A
A	D	Ž	A	R	V	O	R	T	A	R	B

935	probodnout
atentát	Přemyslovci
babička	přímluvci
Boleslav	slavnost
bránit	snacha
bratrovražda	svatořečení
kníže	světci
kníže	šál
legenda	Václav
Ludmila	věřit
modlitba	víra
mučedníci	vnuč
patron	

Včera večer jsem šel na půdu a mňoukaly na mě kočičky. Víš, podle počtu párů očí, kolik jich tam bylo?

Záříjové pranostiky

- » Záříjový déšť polím potrava, záříjové spršky pro víno otrava.
- » Ozve-li se v září hrom, bude v zimě zavát každý strom.
- » Jaké počasí v září, tak se i březnu vydaří.
- » Po svatém Matouši, čepici na uši.
- » Panny Marie narození – vlaštoviček rozloučení.

...z deníku želváka Oskara

Jak šla Ema poprvé do školy

„Vstávat děti.“ volá maminka. Už je to tady. První školní den! Hurá! Konečně si budu moct s kamarády povyprávět zážitky z prázdnin. Třeba jak jsem spadl do potoka, nebo jak jsme opékali buřty, ale hlavně o našich nových kamarádech ze zoo. Ale Ema, která jde do první třídy, se od rána mračí, má slzičky v očích a je celá nějaká zelená. Teda želvičky jsou všechny trošku zelené, ale ona je dneska zelená nějak jinak. „Copak Emo?“ ptá se tatínek. Dneska jde s námi do školy on, protože maminka vede Kvída do školky. Ale Ema spustila, jako když do ni střelí: „Já se tak moc bojím, že do školy asi ani nepůjdu.“ Marně jsme ji všichni přesvědčovali, že se nemá čeho bát. Z domu jsme vyšli společně a už na nás volá

paní poštačka: „Počkejte, máte tady pohlednici od babičky.“

Ema se k ní rozběhla a už si prohlížela obrázek s rybníkem, lesem a sluníčkem na obloze. „Škoda, že nevím, co babička píše.“ povzdechla si. Já jsem ji pohlednici vzal a už jsem četl: „*Milé děti, všechny vás zvou na oslavu dědečkových narozenin. Pac a pusu, babi.*“ Ema se divila, že po dvou letech školní docházky umím číst, ale tatínek jí vysvětlil, že už po několika dnech ve škole bude umět přečíst první písmenka. Kdybyste, děti, viděly jak nadšeně běžela do školy... V životě jsem žádnou želvičku neviděl tak rychle utíkat.

Mějte se sluníčkově. Váš želvák OSKAR.

(Lenka Volná)

OKÉNKO PRO RODIČE

Na počátku nového školního roku bychom si mohli připomenout, že kromě školy je důležitou výchovnou institucí také církev. František kardinál Tomášek připomínal, že „...katolická církev je institucí Boží a jejím posláním je vychovávat ve smyslu nejvyšším...“.

Jedním ze způsobů, jakým církev svůj učitelský úkol plní, je výchova a výuka dětí v náboženství. Jedna hodina týdně náboženství je však jen zanedbatelným zrnkem písku ve vyprahlé poušti dnešního sekularizovaného světa, pokud rodiče nábožen-

skou výchovu svých dětí dále neprohlubují. Křesťanská rodina je nazývána domácí církví. Z toho je patrné, že hlavní zodpovědnost za předávání víry a náboženské výchovy spočívá na rodičích. Hovoří o tom i články 2225 a 2226 Katechismu katolické církve. Ze zkušeností katechetů je však patrné, že mnozí rodiče na začátku školního roku své děti sice do náboženství přihlásí, ale tím veškerý jejich podíl na evangelizaci končí. A to je velmi smutné.

(Broňa Volná)

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

Milí přátelé, pokusím se pojmut dnešní teologické okénko poněkud netradičně. Chtěl bych Vám zprostředkovat několik vlastních postřehů a zamyšlení, které si vůbec nekladou nároky na nějakou obecnou platnost či neomylnost.

K tomuto zamyšlení mne původně přivedla letošní krátká, ale hezká dovolená, jejíž část jsem prožil v Krušných horách. Ubytovali jsme se v hotelu Praha, v obci Boží Dar, jen několik metrů od hranice s Německem. Na druhý den jsem se vypravil na obhlídku obce, jejíž jméno jsem zatím znal pouze z televize. Boží Dar je z velké části tvořen hotely, penziony, ubytovny a restauracemi. Klasických rodinných domků zde není mnoho. Většina objektů byla hezky opravena, žádný z nich nebyl nápadně zanedbán. Tedy až na jeden, římskokatolický kostel sv. Anny. Tento chrám je svou velikostí jasnou dominantou obce, ovšem jeho „šat“ dominuje spíše svou zanedbaností. Opravdu nevím, že by v blízkém i vzdálenějším okolí naší farnosti byl kostel, jehož fasáda a celkový vzhled by byly v podobném stavu. Vstupní dveře byly zamčeny a nápis „mše svaté jen po domluvě s knězem“ výmluvný. Druhý den jsem měl štěstí více, dveře byly otevřeny, jen obligátní kovová brána proti nezvaným hostům byla uzamčena. Uvnitř byl chrám sice rovněž poněkud ošuntělý, ale velmi útulný a hezký. Ovšem bez Nejsvětější svátosti...

Několik kilometrů od Božího Daru se nachází nechvalně proslulý Jáchymov s bývalými pracovními lágy. V tomto městě, zejména v jeho horní části, jakoby se zastavil čas. Polorozbořený kulturní dům, restaurace IV. cenové skupiny, typická socialistická

zástavba. A také kostel, krásný kostel sv. Jáchyma. I na něm se

však začíná silně projevovat zub času. Přišli jsme, jako řada dalších věřících, na mši svatou. Těsně před začátkem jsme se dozvěděli, že bude jen bohoslužba slova, nastoupil totiž nový kaplan, jáhen. A po celý další rok zde budou mše svaté v neděli jen jednou za čtrnáct dní.

Po cestě zpět domů jsem celou cestu jaksi podvědomě prohlížel vesnice, kterými jsme projížděli. Schválně jsem dokonce nevilil cestu po dálnici. Při jízdě jsem trpce zjišťoval, že k nejzanedbanějším stavbám jednotlivých obcí bezpečně patří vždy kostel. Výjimky samozřejmě byly, ale nebylo jich mnoho. A tento obrázek jsem mohl sledovat téměř přes celé Čechy.

Proč tady tak dlouho píší o skutečnosti, která je známa? Nejsou peníze na opravy, věřících ubývá, to jsou přece zcela jasné důvody popisovaného stavu. Já jsem ovšem přesvědčen, že stav našich kamenných chrámů je obrazem chrámů našich srdcí. A rozhodně si nemyslím, že díky našim moravským opraveným kostelům máme vyhráno. Ona bohoslužba slova v kostele sv. Jáchyma byla velmi hezká a srdečná. Stejně tak se může v člověku, který není „přitažlivý na pohled“, odehrávat něco nádherného. Chrám v Jáchymově byl plný života, chrám sv. Anny v Božím Daru byl omšlý nejen svým zjevem, ale především svou prázdnotou. Bude-li v našich kostelích život, budou-li tam věřící shromážděni okolo Toho, který život dává, je naděje, že i fasáda jednou „prokoukne“. Stejně tak,

budeme-li v našich srdcích žít spolu s Bohem, můžeme být „krásní i navenek“.

Myslím si, že zde platí princip zevnitř ven, od niterného k vnějšímu. Kostely v Čechách nechátrají jen proto, že nejsou peníze, že církvi nebyl vrácen majetek. Chátrají především proto, že v nich chybí živí lidé, kteří touží po živém Bohu. Nebudeme-li udržovat živé společenství v našich zrekonstruovaných chrámech, také jednou zchátrají, pokud je někdo nepřebuduje na restauraci nebo diskotéku. A život v chrámech uchováme jen tehdy, uchováme-li ho ve svých srdcích.

Vůbec zde nezpochybňuji nutnost opravovat kostely, jen chci říci, že tato snaha má cenu pouze tehdy, budeme-li minimálně stejné úsilí věnovat opravě svých srdcí. Toto poselství mi připomínají polorozbořené kostely.

(Lukáš Volný)

RECEPTÁŘ

Mrkvový dort

Ingredience:

4 mrkve – může být více
vlašské oříšky – tak akorát
4 vejce
½ hrnku oleje
2 hrnky mouky

1 hrnek cukru moučka
skořice
¾ hrnku ananasu
z konzervy (bez nálevu)
prášek do pečiva

Poleva:

krémový sýr (cream cheese) 250g, máslo, cukr, citronová šťáva

Postup:

Smícháme mouku, cukr, prášek do pečiva, skořici, přidám olej, rozšlehaná vejčka. A pořádně promícháme.

Přidáme rozmixovanou mrkev, vlašské oříšky a ananas. Všechno promícháme a dáme do vyhřáté trouby na 180 °C do dortové formy nebo na plech. Pečeme 30–40 minut.

Mezitím si připravíme polevu a to tak, že roztopíme v malém hrnci sýr se 2 cm másla a podle chuti přidáme cukr a citronovou šťávu. Až dopečeme koláč (dort), necháme ho vychladnout a poté nahoru rozetřeme polevu, a tak je dobrota na světě.

Snad jsem na nic nezapomněl, celý recept je dělán podle pravidla přiměřeně, přiměřeně, takže recept neberte moc vážně a Vám opravdovým kuchačkám naprosto důvěřuji a věřím, že dopadne výborně.

A ještě jedna poznámka na závěr, ještě nikdy mi ten dort nenabyl jako mé kamarádce, takže opravdu nevím, kde se stala chyba, jestli je to v množství kypřícího prášku nebo v něčem jiném, takže pokud pořádně nabyde, určitě dejte vědět.

Přeji dobrou chuť, Lukáš Mocek.

Výborné slané tyčinky

Ingredience:

50 dkg polohrubé mouky	35 dkg tuku
25 dkg hrubé mouky	kostka droždí
šálek mléka	trochu soli

Postup:

Z mouky, mléka a tuku uhněteme těsto (nejlépe ručně), přidáme připravené droždí a trochu soli. Ihned po zpracování z těsta vytváříme pletené tyčinky (copánky), potřeme vajíčkem a dle chuti sypeme kmínem nebo sezamem a troškou soli. Pečeme v předehřáté troubě cca na 150 °C pěkně do růžova (tzn. asi 10 min, dle trouby).

Plech nemažeme.

Dobrou chuť Vám přeje Eva Krausová.

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: +420 596 964 942
<http://www.volny.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: Lukáš Volný, e-mail: lvolny@volny.cz

Náklady na výrobu a tisk jsou Kč 5,-

Uzávěrka příštího čísla je 15. 9. 2007